

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre. 1 frt 25 kr. = 2 kor. 50 fl
Félévre . . . 2 , 50 , = 5 , - .
Égész évre . 5 , - , = 10 , - .

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér.

Egyes példányok Groszman J. antiquar üz-
etében, Falkenstein Soma dohánytőzsdéjé-
ben, Nagy Lajos, Groszmann J., Gubás F. és
Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG

és
KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-utca 76. szám

(Vithen-ház.)

Ide küldendők a lap szellemi részé-
iletté közlemények, valamint az előfi-
zetési díjak, hirdetések, nyilttértek és
reklamációk.

Hirdetéseket felvesz és rendkívüli
olcsó áron közöl a kiadóhivatal és
Falkenstein Soma hírlapiróda

POLITIKAI, TÁRSADALMI KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Kakaskodás.

A tyúk egyszer azt képzelte magáról, hogy ő — kakas; felment a domb tetejére s elkezdett kukorikolni. De hát nem állt ez jól neki sehogyse. Az éktelen hangok hallatára mindeki csak kaczagott.

Igy tett most a magyar kormány és pártja is. Olyan hangon beszélt Béccsel a kormány-párti sajtó, a milyen hangot csak a legvéresebb száju ujságok használnak.

De hát van is rá oka.

Lapunk mult számában említettük, hogy Bánffy Dezső miniszterelnök Agliárdi pápai követ magyarországi utját kemény legény módjára elítélte. Hanem hát szegény Bánffy ezért a merészségeért úgy kikapott Bécsben, akár csak egy vásott iskolás gyerek. Kikapott Kálnoky külügyminisztertől, a ki megmondta neki, hogy egy kicsit fülletett és hogy nagyon járatlan a diplomáciában.

Hát ez bizony nagy megalázása volt a magyar kormánynak. Bánffy rögtön szaladt Bécsbe elégtételt kérni ő felségétől a királytól, a kormánypárt sajtója ez alatt ilyen hangokon zengedez:

„A zsoldos a feluszított szolga brutalitásával ront neki báró Bánffy Dezső nyilatkozatának és olyan hangon meri leczkézteni Magyarországot miniszterelnökét, a milyenen könyomatatos szolgálatkészség eddig még nem merete elárulni ura és gazdája szándokait.

Esetlen durva hang, a mely hogy végig sivit az országon, felfogja lázítani az egész magyar szabadelvű közvéleményt, azt a nagy magyar közvéleményt, a mely felül tud emelkedni a pártszempontokon, a mikor azt látja, hogy a reakció a leggaládabb törbecsalás eszközeihez nyul, hogy a magyar állameszme szolgáit megbuktassa és olyan módon merészkezik a magyar kormány fölött cenzurát gya-

korolni, a mely a magyar nemzetnek nemcsak önérzetét és méltóságát, de keservesen megszerzett és megőrzött jogait is sérti. Hát ezt a durva, megalázó hangot a gróf Kálnoky hangjának ismerjük föl és visszautasítjuk a legnagyobb felháborodással. Magyarország nem a Kálnoky ur előszobája, a miniszterei nem az ő inasai, a kiken, ha utjában állanak, rughat egyet.

Gróf Kálnoky ur pöffeszkedése nagyobb az alatomosságánál; az aesopi béka ő, a ki mielőtt a mértéktelen felfuvalkodás következtében a szétpukkadás katasztrófája beáll, a fölös levegőből egy egész masszát felénk lövel.

Tisztelt Kálnoky ur! Ön a magyar nemzet önérzetét nem ismeri, hogy megrugdossa. Hát meg fogja most ismerni igazában. Itt nem lehet rugdosni, mert ebből baj lesz. Ön azt üzeni, hogy Magyarország miniszterelnökének nem lett volna szabad azt a nyilatkozatot megtenni, mert ebből kellemetlenségek támadhatnak. Hát ki ön? Talán a főminiszterelnök, a gazda, a fölöttes hatóság? Ön állapítja meg, hogy a szuverén Magyarország miniszterelnöke mit közölhet a parlamenttel? Joga van önnek cenzurát gyakorolni a magyar kormány egy ténye fölött? De hogy is van hozzá joga, de hogy is főminiszter ön, aki az alminisztert, a budavári irodafőnököt megleckézelteti, amiért bajt csinált. Ami baj a magyar kormány belkén szárad, ahhoz a magyar országgyűlésnek van köze, ez vonhatja felelőségre, — ön semmiesetre sem, akármennyire akarja is. Ön nem principális Magyarországnak, hátrább tehát z agarakkal. Ha az a célja, hogy egész Magyarországot belekeresse a függetlenségi párt táborába, úgy jól mesterkedik. De tudjuk, hogy nem ez a szándéka se neki, se a többinek ott fent Bécsben, hanem azért ezt a célt könnyen elérhetik. Csak folytassák még egy ideig perfidiájából és pöffeszke-

désből elegyes makinációjukat és a felháborodott ország ott lesz a függetlenségi párt karjaiban.

Mi lesz most?

Báró Bánffy Dezső Bécsbe utazott, hogy ott az ügyet lebonyolítsa. És ez a lebonyolítás ok etetlen leszámolás lesz. Leszámolás egyszer és mindenkorra. Vagy Bánffy vagy Kálnoky. Élet-halál harc a többség és a külügyminiszter, a magyar szabadelvűség és Bécs között. Bécs, a hirhedt régi Bécs, a magyar politika dajkameséinek szörnye, kilépett a mesevilág ködköréből, él és lélegzik és a magyar állameszme főerősségének, a szabadelvűségnek megfojtására törekszik. Igenis Bécs, az ismert fantom, támad nekünk; mert nem hihetjük, hogy gr. Kálnoky akármily örömmel mesterkedik is ellenünk, vállalkozott volna szerepére, vállalkozott volna arra a rettenetes sértésre, amelyet a magyar parlamentáris kormány ellen intézett, ha a korona szférájában illetéktelenül mozgó elemek nem biztatják erre.

Nos báró Bánffy Dezső most ezen a szférán áthatol, a korona elé járul és elébe tárja a maga bizonyítékait. És tudja, hogy annak, akinek nem adnak igazat, rögtön mennie kell. S ha azok a bizonyítékok a király lovagias nagy lelkét nem győzik meg róla, hogy körülötte az intrika mesterkedik, ha Bánffy nem kap igazat? . . . Hát akkor báró Bánffy megy. A magyar miniszterelnök nem maradhat helyén, ha a király döntése ellene fordul.

Ilyen kakashangon zengedeznek most a kormány félhivatalos szócsövei. Örömmel hallgatjuk ezt a hangot, mert ebből azt látjuk, hogy a 67-es alkotmány hivei is lassan-lassan kezdik belátni, hogy a közös-ügyes alapon állva, Magyarország folytonos megaláztatásnak, örökös arczúlverésnek van kitéve.

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

Csáky-Pallavicini³

(Séta két esaládfa körül.)

Fordult elő még később egy feltűnő eset, midőn országszerte beszéltek Pallavicini Roger grófról (vagy őrgrófról.)

Az önkény-uralom legelső éveiben: itt is ott is, erdőségeken és pusztakon amolyan guerilla-csapatok verődtek össze. Ezeknek a vezetőiben az az örült hit fogamzott meg, hogy lehetne tán valamiképp nagyobb sereget is szervezni a haza fölészabadítására, ha volna hozzá pénz. Egyébb forrás a szükséges összegek megszerzésére nem akadt, mint, ha lehetett, a „császári“ posta, vagy czégeres rossz hazafiak, de egyuttal gazdag emberek kirablása. Kétségbeesett idő szülhet csak ilyen kétségbeesett haditervet, Dunántul később kivégzett Noszlopi Gáspár guerillái fosztották ki és lötték le a pénzes Gindlyt: a felvidéken pedig Krudy Kálmán — elszánt, de meggondolatlan fiatal férfi — kezdte a desperatus vállalatot. Először is csapatjával az erdős vidékű kurittyáni kastélyt szemelte ki, hogy valamely alkalmas éjszakán rabolja meg a gazdagság és rossz hazafiság hírében állott Pallavicini gróft.

A kastélyban éppen számos vendég volt együtt, köztük a ház asszonyának néhány testvérhuga s több rokona. Teánál ültek, amidőn Krudy Kálmán belép

a terembe, a gróf elé áll s kemény hangon így szól: — Gróf úr, adja elé minden pénzt, ékszereit s egyéb ingó kincsét. Én nem vagyok rabló, de pénz kell guerillák táborozására. Rossz hazafiak fizessék a jó hazafiakat.

A gróf daczosan ugrott fel a székéről.

— Takarodjék ki innen! dörgé oda a császári kapitány a guerilla-kapitánynak.

— Lassan, méltóságos ur! felelé nyugodtan Krudy. Nézzen ki csak az ablakon. Lenn várnak csapatjaim. Kerüljük a vérontást.

A gróf, aki féltette vendégeit s mindenképp lett az ő legdrágább kincsét, nejt: előhozta pénzt s az ékszereket.

— Kérem a vendég hölgyek ékszereit is folytatá a guerilla-főnök.

Az úrnők ijedten akasztották ki fülbevalóikat s vonták le karjukról a drágaköves arany pereceket s ujjakról a gyűrűket. Így cselekedett a grófné egyik asszony testvére is: Gyürky Pálné, vagy Vay Gyuláné volt-e, már nem emlékezem határozottan. De ehhez Krudy így szólt:

— A méltóságos asszonyt ismerem. Kitűnő magyar honleány, aki sok bujdosó honvédnek adott menedéket. Méltóságodtól nem is ékszert, hanem egy csésze teát kérek.

Ezzel a gróf boszankodására, helyet foglalt az asztalnál, megitta a teáját, udvariasan köszönt és távozott.

Nemsokára Beregben Lónyay Menyhért jeles

anyjának kastélyába is benézett. Nagy tisztelettel beszélt vele s csak enniavót s éjjeli szállást kért, míg néhány nap mulva a felső Tisza táján üldöző katonák vették körül és lötték le.

Különös, hogy Pallavicini Rogerius őrgrof akkoron, hogy az éjjeli látogatás történt nála, gyökereesen megváltozott. Ha nem tudott is kibékülni a forradalommal, de komondorait nem szolitotta többé „Kossuth“-nak és „Szemeré“-nek, pedig bizony úgy álltak már a dolgok, hogy nem bántották volna érette. Jobb szerette ugyan, hogy Kossuth és Szemere künn bujdosnak az országon kívül, de kezdte ő is igazságtalanságnak tartani, a mint a forradalmi emberekért az egész Magyarországgal bännak. És lassankint változáson mentek át érzelmei. Az esett meg ő vele is, a mi Jókay „Uj földes urával“ Jobban megismerve a magyart, meg is szerette, sőt félig meddig magyarrá lett maga is. Bécsben és Pesten sűrűn érintkezett ő-konzervatív magyar urakkal s kezdett együtt panaszkodni velök; s hogy nyíltan is kitüntesse a méltó panaszkaiban való közösséget: télenként a fővárosba jött fel családostul, a Nemzeti színházban páholyt bérelt, ahol nejevel együtt kedvetelve nézte az előadást s nagyon épült a tősgyökeres magyar népszinműveken. Ugy tudom, hogy neje, kit mindvégig imádással szeretett, ott is halt meg Pesten a Király-utca alsó végének egyik házában. A maga végére már nem emlékezem, s általában az ő multja nem is került volna már szóba, ha egy főrendiházi idéten beszédnek, inkább amo-

Hanem azután hogy meddig tart ez a berzenkedés, ez a talmi kakaskodás? Azt bizony még nem tudjuk. A szabadelvű párt egy része nagyon fogadkozik, hogy Bánffy bukását így meg egy nem engedi.

De ennek a fenegyerekeskedésnek nincs semmi komolyabb jelentősége. Láttuk Wekerlénél is ezt a hősködő fellépést és utána a — szolgai meghunyaszkodást.

Most is ez fog bekövetkezni. Bécsben parancsolnak és a szabadelvűpárt ismét engedelmessé tenni fog.

— **Hol az elégtétel?** Vegre kiszült, hogy micsoda elégtételt kapott Bécsben Bánffy Dezső. Megadatott neki az engedély arra, hogy felolvassa ama jegyzéket, a melyeket az Agliardi-ügyben Kálnokyval váltott s a melyek minden kétséget kizárnak a feől, hogy a miniszterelnök s a külügyminiszter közt támadt konverzióban a tárgyi igazság határozottan az utóbbi részén van. Nyilvánvaló dolog, hogy mikor Bécsben Bánffynak ezt az elégtételt szolgáltaták, csupán azt kívánták kipróbálni, meddig terjed a szabadelvű párt türelmének és megalázkodó képességének határa. Ha a passzív erő e kipróbálása is beválik, akkor nyugodtan nézhetnek Bécsben a delegációk legközelebbi tanácskozásai elé, mert ez a szabadelvű párt nem fog Kálnokynak galibát csinálni. Az ügy megoldásának ezt tehát semmi esetre sem lehet tekinteni. Az incidens el van intézve annyira, hogy a delegációk összeülhetnek s tanácskozásaiikat befejezhetik, a nélkül, hogy a magyar miniszterelnök, akár a közös külügyminiszteri székben változás álljon be; de ennek az állapotnak a tartósságára semmi erkölcsi és politikai biztosíték nincs. A mi kétségtelen, egyedül az, hogy a magyar miniszterelnök állás tekintélye megnyúvva kerül ki ebből az afférból.

Vallásos nevelés és a kereskedő-tanonczok.

Kereskedéseinkbe többnyire 12—14 éves fiúk kerülnek tanonczokul. Sok esetben olyakat kapunk, kik iskolai tanulmányokra kevésbé alkalmasoknak bizonyultak. A szülő nem is csinál abból titkot, hogy a fiu még a hittanból is megbukott, minek is járassa tehát céltalanul iskolába? Legyen boltos inas! Más esetben szegényebb sorsuak, kivált gyámoltalan özvegyek szánják gyermekeiket a kereskedelmi pályára rendesen azért, hogy ne legyen többé terhére a szülőnek. Vannak ugyan kivételesek is, csak az a kár, hogy ezek mind ritkábbak.

Nagyobbára a fentebb felsorolt elemekből verődik össze a jövőbeli kereskedelmi testület. Készséges kényszer helyzet ez a kereskedőkre. Nem állván más segéd személyzet rendelkezésére, kénytelen ezen kiképezésért vállalkozni, s ezekből a jövő kereskedősséget előteremteni.

Az eltagadhatatlan tény, hogy nyílt üzlettel bíró kereskedőkig csak olyanok küzdhetik fel magokat, kik az üzleti munkát, áruismét és főleg a vevőkkel

ilyen főmedvénynek alkalma föl nem veti a kérdést honnan is ered a Csáky-Pallavicini kettős név? Valami derekasabb művelet úgy sem veti fel soha.

Csak e történetek egyik személyéről kell még valamit mondanom.

Gróf Csáky Zsiga, kitöltve büntetését, egy darabig távol élt az emberek nagyobb társaságától. Érezte, hogy időre van szüksége, mely alatt a világ lassankint feledni szokott. Az 50-es évek vége felé azonban Miskolcra települt le. Akkor már örege ur volt. Kifogástalanul öltözködött, parókát viselt s festette nagy bajuszát. Elhanyagolt otthon s nem igen vágyakozott főrangok körébe jutni. Inkább szerény polgárok közé járt, apró vendéglőkben barátkozott velök s nőül vett egy koros özvegyet, aki első férje: egy orvos után örökölt holmi csodareceptet, amelynek utasítása szerint kavarta s adogatta el a gyógyító kenőcsöket. Egy félig-megrogyott háznak lakható részében adott hajlékot az ő második férjének. Ugy sejtem, hogy, a Csáky grófok egyikemásika titkon segítette a kiszabadult rokont, nehogy megint valami suskust csináljon csupa-merő szűk ségből. Nyíltan azonban nem érintkeztek vele sem Pallaviciniék, sem a Csáky-Pallavicini fiúk, akiknek egyike azt vallá közelebb, hogy nem szereti a fokhagyma-szagot s büszke az ő kaczagányos őseire.

Vadász Ede ur szivességéből én — a közlő — egy érdekes epizódnak jutottam tudomására, amely bizonyítja, hogy Ismond grófnak, a szónoknak apja, Csáky Zsiga, milyen jó hasznát vette egy-

való bánásmódot nem elméletből, de a naponként érintkezés lélekművelő és ügyesítő gyakorlásából merítik. Ezen személyes előnyök képezik a kereskedés alapját vagy legalább tűrhető sikerének feltételét.

A kereskedelmi középiskolából kilépő fiatal emberek a szabad tanulói életből rendesen egészen más körbe emelkednek s ritkán van szerencsénk velük szerényebb kereskedelmi érdekekben ez idő szerint érintkeznünk, csaknem ismeretlenek ők reánk nézve, kik ma a hazai kereskedelem munkásai vagyunk.

Nem kívánom a messze multnak halottait bolygatni, de nem lehet megfedkezni a multnak tanúságairól. A sötétnek vázolt absolut korszakban a kereskedőtanonczok vasár- és ünnepponként szigorú meghagyás szerint a vallás és erkölcsstanból s a legszükségesebbnek látszó kereskedelmi tanulmányokból oktatásban részesültek s arra voltak kötelezve, hogy templomaikat szorgalmasan látogassák. Ezért vasár- és ünnepponokon az üzletek 9 órakor reggel bezárattak és utasítva volt a tanuló ifju arra, hogy szakismeretekkel s lelkiéneke so oldalu művelésével foglalkozzék. A tanoncznak úgy a vallást, mint egyéb szaktanulmányait pontosan kelle végeznie és míg a vizsgát a kereskedelmi testület tagjai és a kiküldött lelkész előtt sikerrel le nem tette, felszabadítása jogosan nem volt eszközölhető.

Ma az idők nagyot változtak, a magyar kormány szigoruan megköveteli ugyan az iskolázást, nincs is hiány kitűnő tanárokból és minden kereskedő meggyőződhetik arról, hogy a tanárok kettőzött igyekezettel törekcsenek tanítványikkal célt érni, azonban az új nemzedék csekély kivétellel jóakarát és nemes igyekezet nélkül közönyösen végig pihenni a tanulásra szánt 2 órát s kevés gondolja meg, hogy mennyit mulaszt az üzleti gyakorlatban s még ennél is mennyivel többet a saját érdekében. — a midőn a tanulmányokkal nem törődik.

Bizonyosan nem egy kereskedő gondolkozott már ez elszomorító tapasztalaton, eme valóban kínos állapot fölött, mely végzetesen kihat hazai kereskedelmünk jövőjére.

Hol rejlik itt a baj oka? hogy lehetne a felforgó bajon segitenünk? Tény az, hogy az elgyötört, fáradt test nem teszi alkalmassá az embert szellemi foglalkozásra. — de ha ezelőtt aránylag még is inkább elérhető volt a kereskedő-tanonczok szellemi művelődése, mi hát jelenleg ennek lényeges akadály? Szerintem a kereskedő tanonczok szellemi művelődésében a legnagyobb hiba a vallási kegyelet mellőzése, s ezzel kapcsolatban ez ifju nemzedék erkölcsi érzetének nem kielégítő ápolása. Minő elszomorító adatokat, vétke elvévelődéseket lehetne felsorolnunk, melyek az üzleti életben a kereskedők tetemes kárára gyakorta előfordulnak?

Meggyőződésem szerint az ifju léleknek vallás-erkölcsi ápolásra, érzületben nemesedésre van legnagyobb szüksége, hogy szerencsésen fejlődjék; a vallásosság és a személyes felelősség érzetét adó lelkiismeretesség minden szépnek, minden nemesnek alapja és termő földje életünkben.

Foglalkozunk ezen fontos életkérdéssel vallás-külömbőség nélkül mindannyian. Komoly kötelességünkké teszi ezt a mindennapi tapasztalat, azon jogos önérték, mely a kereskedelmi osztályt a társadalom nagyjelentőségű testületének vallotta a multban s valjára a jelenben is.

Ha mi hazánkban becsület, erkölcsileg jellemes kereskedőket akarunk nevelni, szilárdítsuk meg

szere a zsidónak, még pedig a lizskai rabbinusnak. Az 50-es évek elején kötötték el ugyanis az edényi istállóból a grófnak néhány finom hátasát s mind a hintós lovát; a rudast, gyeploást ostorhegyest — amennyi csak volt. Kérdezte, kutatta a vakmerő betyárjait, de nyomra senki sem vezethető. Ekkor azt tanácsolták neki: menjen el a csodatevő szert férjühoz: az rásegíti, hogy visszaterelhesse a nemes állatokat. Nem egy elveszett jószágának a rejtek helyét fődözte fel már reb Mórís. A gróffal egyazon időben a miskolczi gazdag Ötvös is ott járt akinek meg ugyanekkor sok drága ékszerét s arany csikáját emelték el. A rabbi biztatta a gróft is, a zsidót is, hogy ráakadnak az elveszett jószágokra, csak ne azon az uton térjenek haza, a melyen jöttek, mert ez már úgy bele tartozik a csodatevő kabalába — aminek az a magyarázata, hogy az isteni-tiszteletkor a zsidó sem azon az uton tér a frigszekerény-től vissza az ő ülésére, amelyen oda indult, Gróf Csáky és Ötvös tehát Csengeren, Tokajon s Debreczenen át Kolozsvárnak kerültek. S ime a titokzatos vargabetű rávallott a betyárookra: a gróf az ő drága táltosaira ott ismert rá a lóvásáron, az Ötvös pedig a maga ezüst csészéire egy ottani aranyműves boltjának a kirakatában. * * *

Csáky Zsiga úgy halt meg Miskolcra, mint holmi vén nyárspolgár. Multját megbocsátották neki, mert hiszen vétkeiért megvezekelt s azon tul nem okozott kárt senkinek.

Vége.

őket vallásosságukban s fejlesszük erkölcsi érzületükben.

Ne sajnáljunk semmi áldozatot, hogy a vallásosság s ennek remélhető gyümölcse a vallásosság és lelkiismeretesség a kereskedőtanonczok között alaposan és életszabályzó módon tanítva legyen, mert ellenkező esetben nem is kívánhatjuk jogosan, hogy vagyontunk alkalmazottaink által lelkiismeretesen kezeltessek.

Azt hiszem, igen fontos kérdés ez a mai veszedelmes áramlatban, midőn politikai irányzatok a felekezetek ősi jogait az iskolai életben is mindinkább korlátolni törekcsenek — Ha nem eszmélünk s tette nem buzdulunk oly célból, hogy a kereskedők és iparosok tanonczai, — ez a jövőben nagy befolyást gyakorló embertömeg a vallás és erkölcsi művelődésben hátra ne maradjon, úgy mi lesz hazánkban, ki segítsen rajtunk ez ügyben? A régi példabeszéd meggyőződése hangzik fel bennem, midőn ez ügyet a tisztelt kartársak becses figyelmébe, áldozatkész lelkesedésébe ajánlva mondom: segíts magadon és isten is megsegít.

Egy kereskedő.

TANÜGY.

Az akarat fejlesztése.

(Irtta és a „Tanügyi Kör” április 27-én tartott ülésén felolvasta: **Sokóbrunn Márk.**)

Akkiba rabbi 40 éves korában kezd tanulni és a talmud legnagyobb kapacitásává lesz. Demosthenes, a selyp beszédű, Görögország első szónoka esz. Hannibál télviz idején átlépi az Apennineket. Mennyi akaratereő kellett a nagy Mózesnek, hogy 3000000 rakonczatlan ember vezetését elvállalja, és vállalatának megfeleljen? Kőrösi Csoma Sándor egy bottal a kezében megy keresni őseink eredeti lakhelyét. Elvégre Leonidas, Hannibál, Zrinyi, Kossuth, Nelson, Napoleon is csak emberek voltak, de kiváló akaraterejük felistenekké tette őket. Mindezekből látnivaló, hogy az akaratereő fejlesztése, ápolása kiváló fontossággal bír s így az iskolának egyik feladatát képezi. Az akaratereő fejlesztésének első és fő feltétele, meggyőzni azt a gyenge és erőtlén gyermeket, hogy ő benne van erő, van tehetség és hogy a kellő akaratereővel megtanulja azt a szörnyű nagy leckét, leírja azt a feladatot; csak akarnia kell. Mert az az ártatlan gyermek, ki egyuttal félénk és idegen ebben az új világban, az iskolában, nagyon is bizalmatlan erejével szemben; ezért az önérték, önbizalmat és akaratereőt éleszteni és szítani kell benne. Berzsenyi soha sem vált volna nagy költővé, ha Kiss és Kazinczy nem sarkalják akaraterejét, bizalmát. Munkácsi talán még ma is tulipános ládakát pingálna, ha pártfogója nem fejlesztte benne tehetsége iránti bizalmát és akaraterejét. Hány erő, hány talentum és lángelme kallódik el, mert nincs, ki szítsa és élessze. Ha nem is válik minden emberből egy tehetség, mert nem is válhatik, de már önfentartási célból is kötelessége a paedagógiának, hogy növendékeinek akaraterejét fejlessze. Ez pedig csak úgy történhetik, ha a tanító első sorban növendékeinek bizalmát és szeretetét igyekszik megnyerni. Ha ez megtörtént, akkor bátorítsa a tanító a gyermeket, mint a fecske v. golya, mely tanítja kicsinyét lépésről-lépésre repülni, csicsérgéssel, kelepéssel bátorítva azt, úgy biztassa, bátorítsa folyvást növendékét a tanító, hogy csak próbálgassa azt az „i” vagy „r” betűt leírni; a két golyót avval a két golyóval összeadni, és ha az az „i” vagy „r” betű gyarló is, ne szegje a gyermek kedvét, bizalmát; dicsérje meg, hogy jól megváz, csak igyekezzék stb. Így folytonosan bátorítva biztatva, javítva fejlesszük a gyermek önbizalmát, a melylyel aztán párhuzamban nő akaratereje is. A gyermek látja, hogy az az „akum-bakum” féle írása szép szabályos sorokká alakul, hogy az a kis versike, mely oly „nehéz” volt, most egészen bennmaradt fejcskéjének kamarájában, emlékezőtehetségében: halad örömmel és akarattal. Hisz tudjuk, hogy nagy, meglett embereknél is, de hánynál — szükséges a bátorítás és serkentés, hogy az utjokban álló akadályok legyőzésére erőt merítsenek.

A marathoni hős szobra lángot gyújt az ifju Themistoklesben; a Kalpe szirtjeinél a Herakles felől homályosan szállongó rege Caesarban dicső tettvágyat kelt. — Emberi gyarlóság alapjából pattan fel a szikra, mely a parányi mulandó embert élete utáni nagy következményekre éleszti.

Valóban Kölcseynek Berzsenyi fölött tartott emlékbeszédjének eme kitételében több paedogógiai igazság van, mint némely paedogógiai könyvnek egész terjedelmében! A példa a leghatalmasabb eszköz az akaratereő fejlesztésére. Demosthenes legyőzi dadogá-

sát és vállrágatását, hogy Görögország legjelesebb szónokává váljék. Mutassunk be a gyermekeknek olyan példákat, melyek elevenen illusztrálják, hogy akaraterővel mi mindenre nem mehet az ember. De azt is kell demonstrálnunk, hogy azt az akaraterőt, melyet sokan rossz cselekedetek véghezvitelére fecsérelnek, jó dolgok végzésére fordítanak, bizony jobb, szebb és nagyobb sikert érhetnek el! Mennyi akaraterő és fáradság kell a gyermeknek, hogy kifundálja mindazon hazugságokat, melyekkel csintalanságait, rossz cselekedeteit, szülői, tanítói előtt leplezze! És viszont mennyi ahhoz, hogy tudjon igazat mondani, jót tenni, a maga dolgát végezni.

Ha a gonosztevő, csaló, betörő és rabló, azt az időt melyet rossz tettek kovácsolására, véghezvitelére fordít, hasznos, jó munkára akarna értékesíteni, bizony könnyebben, jobban boldogulna. Akarjuk tehát a jót, a szépet és a hasznosat és ebbeli akarata szoktassuk gyermeinket már kora ifjuságuktól.

HIREK.

— **Kálvinisták gyűlése.** A tiszáninneni ev. ref. egyházkerület tavaszi rendes közgyűlése tegnap délután 9 órakor vette kezdetét, melyen Borsodvármegyén kívül, Gömör, Abauj-Torna, Zemplén és Ungvármegye legtekintélyesebb egyházi és világi férfiai voltak jelen. A gyűlést Kun Bertalan püspök magasztos imája után báró Vay Béla főgondnok nyitotta meg. Első tárgya volt a közgyűlésnek Kun Bertalan püspök évi jelentése, mely a kerület múlt évi eseményeinek hű képét tárta elő. Kiterjeszkedett a jelentést tevő püspök az egyházpolitikai törvények meghozatalának történetére, melynek hullámzásai között az ev. ref. egyház a haladás és szabadelvűség eszméinek volt zászlóvivője. Ezután több údvös javaslatot terjesztett elő. Előadta, hogy a vallás tanításra az iskolákban nem fordítanak kellő gondot, a tudományos ismeretek gyűjtése mellett elhanyagolják a vallás tanítást. Ennek az állapotnak megszüntetése végett a hitoktatási alások szervezését ajánlja. Szükségesnek tartja, hogy a lelkész képzésre nagyobb gondot fordítson az egyházkerület s itt volna az ideje annak, hogy a sárospataki akadémiában az ötödik theológiai tanári állás, melyre az anyagi fedezet már úgy is megvan, betöltsék. Szomorúan tapasztalta, hogy a kerület kebelében a tanítóhiány miatt nagyon sok helyen szünetel a tanítás. Az állam már 51 tanítói állásnak adta meg a 300—400 frt fizetés ki-gészítését. Ezenél a dolognál azonban az a baj, hogy a kormány csak képesített tanítóknak adja meg a segínyt, ilyenek pedig a segély nélküli állásokra nem pályáznak. Kéri a közgyűlést, hogy erre az ügyre vonatkozólag is tegye meg a szükséges intézkedést. — Előadja továbbá, hogy a kerület kebelében a múlt évben 9716 gyermek született, 7484-en pedig meghaltak, így a szaporodás 2231, az összes lélekszám 740,115. Végül a veszteség érzetével adja elő, hogy a kerület férfiai közül sokan elhaltak; így: báró Vay Miklós főgondnok, Bornemisza József alsó-borsodi, Fodor Pál, abauji, és Kopré Ferencz alsó-zempléni esperesek, Roffi Borbély László, Papszász György tanácsbírák, Asztalos Ferencz papi, Nagy Ferencz lövői, Soltész Sándor sajóvámosi lelkészek, és számos tanító. — A püspöki jelentés után Idrányi Ferencz, Debreczeny Bertalan egyházkerületi tanácsbírák és Czinke István egyházkerületi egyházi aljegyző az esküt letették. Továbbá Antalffy Lászlónak esperessé, Lengyel Sámuelnek egyházmegyei gondnokká történt megválasztása tudomásul vétetett. — Fejes István esperessé történt választása folytán, Lengyel Endre aggkorára való hivatkozással a kerületi tanácsbírói állásról lemondanak. A lemondásokat a közgyűlés elfogadta s az így megüresedett állások betöltése végett a szavazást elrendelte. Csontos József sárospataki helyettes tanár rendes tanárrá választott. Hosszas és beható vitát keltett a theológiai ötödik tanszék betöltésének kérdése. A vitában résztvettek Zombori Gedő, Tóth Dániel, Vécsey József, Fejes István, Bernáth Elemér, Radács György, Nagy Pál és Mitrovics Gyula s szavazás útján elhatározta a közgyűlés, hogy a szóban levő tanári széket 1895. szeptember hónapban betölti. Ezután Fejes István reflektált a püspöki jelentésben felhozott javaslatokra, különösen a tanítóhiány kérdésére. Hosszasan fejtegette a sárospataki tanítóképezde helyzetét, a hol van elég tanár, nagy helyiség,

csak növendékek nincsenek. Meczer József, Czinke István, Tóth Dániel, Vécsey József, Bernáth Elemér, Nagy Ignác felszólalásai után a közgyűlés felterjesztést intéz a közoktatásügyi miniszterhez, hogy a sárospataki képezdében több alapítványi helyet szervezzen. A közgyűlést ma folytatják.

— **Tanulmányút.** Dr. Goldberger Miksa városunk, fiatal, törekvő orvosa, hosszabb tanulmányútra ment, Bécs, Drezda és Berlinbe. Mint értesültünk, főleg a nőgyógyászatot és gyermekgyógyászatot akarja tanulmányra behatóbb tárgyává tenni s magát különösen az operatív nőgyógyászatban tökéletesíteni.

— **Lakásváltoztatás.** Dr. Szánthó Bertalan közkórházi osztályfőorvos lakását Zárda-utca 4. sz. alól Széchenyi-utca 60. sz. alá (Diószeghy ház járás bírósági épület 1. emelet) tette át. s rendel naponta d. u. 2—4 óráig.

— **Meghívó.** A miskolci ipartestület előljárósága a hó 9-én az az esütörtök délután 3 órakor saját tanácstermében időszaki ülést tart, melyre az igazgatóság t. cz. tanjait tisztelettel meghívom. Miskolczon, 1895. május hó 6-án. *Karla Bertalan*, elnök. — Tárgy: 1. Elnöki előterjesztés az országos ipart. közp. bizottság részéről a f. évi április 18-án tartott üléséről. — 2. A kézműipar-szövetkezet árucarnoka tárgyában hozott közgyűlési határozat feletti intézkedés. — 3. A tanoncz iskola igazgatóság válasza a 31/895. sz. megkeresésünkre. — 4. Lax Vilmos és Virnovics János segély iránti kérvénye. — 5. A nm. magy. kir. keresk. minisztériumnak a döntés tárgyáról 14678/895. sz. rendelete. — 6. Az iparfelügyelők támogatását elrendelő végzés. Több társhatósági megkeresés és évi jelentések bemutatása és a titkár időszaki jelentése.

— **A miskolci állami középkereskedelmi és polgári iskola vizsgarendje a következő:** Május 10-én a keresk. iskolai magántanulók vizsgálata; május 11-én a III. ker. osztály vizsgálata. Junius 5-én a női kereskedelmi tanfolyam vizsgálata; junius 10-én a polg. leányisk. I. osztály vizsgálata; junius 11-én a polg. leányisk. II. osztály vizsgálata; jun. 12-én a polg. leányisk. III. oszt. vizsgálata; jun. 14-én a polg. leányisk. IV. osztály vizsgálata. — A polgári leányiskolai magántanulók vizsgálata junius 10-én d. e. 8-tól esti 6 óráig; a fiúisk. magántanulók vizsgálata junius 10-én d. e. 8-tól esti 6 óráig; a fiúisk. magántanulók vizsgálata junius 11., 12-én d. e. 8-tól esti 6 óráig fog megtartatni. A magántanulóknak először a hittanból kell bizonyítványt szerezni, mire névbe intézkedni fogunk, hogy az illető hittan tanárurak az intézetben megtalálhatók legyenek. Ezenkívül hozniok kell tintát, tollat, papírt, mert délelőtt írásbeli dolgozatok lesznek. Junius 15-én a polg. fiúisk. I. oszt. vizsgálata. Junius 17. a polg. fiúisk. II. oszt. vizsgálata. Junius 18. a polg. fiúisk. III. oszt. vizsgálata. Junius 19. a polg. fiúisk. IV. oszt. vizsgálata. A közép keresk. iskola I.—II. osztályának a következőleg lesz megtartva: Junius 15-én d. e. 8—10-ig I. oszt. Algebra. Vizsgálók: Czeglédy, Dunay, II. oszt. Magyar Irodalom. Vizsgálók: Dienes, Kovács. Junius 15-én 10—12-ig I. oszt. természettan. Vizsgálók: Czeglédy, Dunay. Junius 15. 10—12-ig II. oszt. történelem. Vizsgálók: Dienes, Kovács. Junius 15-én d. u. 2.—4 I. oszt. Francia. Vizsgálók: Brósz, Falquet. Junius 15. d. u. 2.—4. II. oszt. Algebra. Vizsgálók: Dunsy, Sarkady. Junius 17-én: 8—10-ig I. Történelem. Vizsgálók: Brósz, Dienes. 8—10-ig II. keresk. számtan. Vizsgálók: Falquet, Sarkady. 10—12. Keresk. isme és levelezés. Vizsgálók: Brósz, Dienes. 10—12. II. Árúisme. Vizsgálók: Czeglédy, Sarkady. 2.—4-ig I. Ker. számtan. Vizsgálók: Dunay, Gálffy. 2.—4. II. Könyvtel. Vizsgálók: Pontos, Sarkadi. 18-án 8.—10-ig I. Vegytan. Vizsgálók: Czeglédy, Dunay. 8—10. II. Földrajz. Vizsgálók: Dienes, Sugár. 10—12. I. Árúisme. Vizsgálók: Czeglédy, Dunay. 10—12. II. Német. Vizsgálók: Brósz, Kovács. 2.—4. I. Magyar. Vizsgálók: Brósz, Kovács. 2.—4. II. Alkotmánytan. Vizsgálók: Dienes, Sarkadi. 19-én. 8.—10. I. Német. Vizsgálók: Brósz, Sarkadi. 8.—10. II. Váltóisme. Vizsgálók: Dienes, Sugár. 10—12. I. Földrajz. Vizsgálók: Dienes, Sarkadi. 10—12. II. Francia. Vizsgálók: Falquet, Kovács. A torna vizsgálatot junius 8-án d. u. 5 órakor; a záró ünnepet junius 13-án d. u. 5 órakor fogjuk megtartani. Mindezekre a t. cz. érdeklődő közönséget tisztelettel meghívjuk. Miskolcz, 1895. május 2.

Gálffy Ignác igazgató

— **Vizsgák.** A miskolci középkereskedelmi iskola III. o. növendékeinek osztályvizsgálata a hó 11-én lesz; az írásbeli érettségi vizsgálat junius 11-én, a szóbeli érettségi pedig junius 24-én kezdődik.

* **Halálozás.** Csató Lajos iparos, önkéntes tűzoltó elhunyt. Halálzásáról a következő gyászjelentést vettük: Csató Lajosné mint neje, ugy özvegy Csató Istvánné mint édes anyja — Katalin és Ida testvére — Pécsy József és neje mint após és anyós és számos rokonok nevében is fájdalomtól megtört szívvel jelentik forrón szeretett férjének gyermek, testvér, vőnek és sógornak Csató Lajosnak élete 28-ik évében, hosszas szenvedés után, f. hó 4-én d. e. 11 órakor történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemei f. hó 6-án d. u. 5 órakor, Toronyalja-utca 24. sz. a lakásáról, a ref.

egyház szertartása szerint, a miskolci róm. kath. sirkertbe fognak örök nyugalomra kísértetni. Miskolcz, 1895. május 4. Béke lengjen drága hamvai felett!

— **Minék vénült meg?** Nagy patáliát csapott a rendőrkapitány szobájában egy házaspár, kik annak idején szerelműkhöz elfelejtették kikérni a pap áldását is. A szerelem, az egymás iránti vonzódás megszűnt, kapocs nem volt, a mi összekötötte őket, szabadulni akartak tehát a házasság nyűgétől. Az asszony volt a panaszos. Előadta, hogy 17 év óta él együtt az urával, a ki most válni akar tőle.

— **Az baj.** De miért nem mentek a paphoz, mikor egybekeltek?

— **Akartam én** — felelt a síró asszony a rendőrkapitány kérdésére, de ő azt mondta nekem, hogy felesleges ott a papi áldás, ahol a szerelem lakozik a szívekben.

A kapitány szigorúan rivallt rá a hűtlen férjre: — Hát illik ez, hogy 17 évi együttélés után elhagyja ezt azt asszonyt?

— Nem illik, kapitány uram, de muszáj!

— Már miért volna muszáj?

— Mert az asszony nagyon megvénült, minék vénült meg? . . .

Mégis csak kibékültek valahogy, de mivel az asszony napról-napra jobban vénül, aligha maradnak együtt békeségben.

— **Polgári borcsarnok.** Árvay Dániel polgár társunk Kossuth-utca 4. sz. alatt berendezett borcsarnokát vasárnap délután nyitotta meg. A csarnok minden helyisége izléssel, nagy csinnal és kényelemmel van berendezve, mely úgy telen, mint nyáron barátságos tartózkodási helye lesz a közönségnek. Régóta érzett szükségét pótol ez a csarnok. Árvay Dániel nem kimelve sem költséget, sem fáradságot, megvalósította azt a szerencsés gondolatot, hogy a város központján valódi, kitűnő borokat és magyaros eledeleket találjon fel a közönség. Vasárnap a megnyitáson intelligens köreinkből nagyon számosan vettek részt s mindannyian gratuláltak a derek vendéglősnek.

— **Foghúzás az Avason.** Egy miskolci hivatalnok az Avason D. C. fogorvos pinczéje előtt sétáltván, keservesen panaszkodott fogfájdalmáról, melyet sehogy sem tudott enyhíteni, ki pedig nem merde húzatni. A fogorvos egy pohár borral kínálta meg a szenvedő férfit s azután valami kis szármot markába rejtve, kérdé: „melyik fáj?” s mire emberünk észrevette volna, már akkor ki is rántotta gyökerestől a fájó fogat, nagy halálközönség a félénk pacziensnek.

— **Hát legyen katona!** A katonai parancsnoksághoz furcsa kérvény érkezett be a napokban. Egy helybeli öreg asszony kiszabadította egyetlen fiát pár évvel ezelőtt a katonaságtól azon a czímen, hogy reá, mint öregsége gyámolítójára szüksége van. A fiú azonban megvetette a szülői házat s nemcsak, hogy gondját nem viselte öreg anyjának, de sőt tömérdek bajt s gondot borított magaviselete által annak ósz fejére. A szegény asszony tehát azért folyamodott a katonai hatósághoz, hogy mintán fia nem felel meg a hozzá fűzött várakozásnak s a törvényes mentő ok is, miszerint anyját gyámolítja: megszűnt, a fiú most már sorozzák be katonának. Szomorú dolog, mikor a szülőnek így kell fellépni saját fia ellen.

— **A szabadfalvi (temesmegye) gyermekzenekar** Wéber János karmester vezetése mellett, a Korona szálloda földszinti redouta termében ma este hangversenyt tart. Műsora: 1. „Féjervár induló” (Müller), 2. Nyitány „Mártha” cz. operából (Flotow), 3. Bécsi lányok, keringő (Ziehrer), 4. Egyveleg a „Madarász” című operettéből (Zeller), 5. Intermezzo „Parasztbecsület” operából (Macagni), 6. Konzert Polka, Piccolo solo (Rudolf), 7. Egyveleg a „Bányamester” cz. operettéből (Zeller), 8. A menyasszony álma, keringő (Mosonyi), 9. Exelsior, Polka Mazur (Beyer), 10. A kovácsműhely az erdőben. Idyll (Michaelis), 11. Egyveleg a „Bánk bán” című operából (Erkel) 12. Magyar népdal-induló (Fahrbach).

— **Custozzai rokkantak kerestetnek.** A hadügy-minisztérium, mint értesültünk, minden hadkiegészítő parancsnoksághoz rendeletet intézett, melyben felhívja őket, hogy a custozzai csapatban résztvevő megsérült harczosokat kutassák ki. Albrecht kir. herceg ugyanis végrendeletében igen tekintélyes összeggel emlékezett meg a custozzai rokkantokról s ezt a hagyományt akarják most felosztani az érdeme-stült harczosok között. Előreláthatólag sok magyar custozzai rokkant fog jelentkezni. hisz a legöldöklőbb tűzben akkor a most városunkban állomásozó 5-ik ezred állott.

— **Kereskedőknek, iparosoknak** árjegyzékek szét küldéséhez, de általában mindenkinek, ki a nagy közönséggel érintkezik, nélkülözhetlen *Borsodvármegye és Miskolcz város czimtára*, tartalmazza a Miskolczon s a vármegyében lévő összes állami, törvényhatósági, községi, katonai, vasuti posta stb. hivatalokat, ügyvédek, orvosok, lelkészek tanárok, tanítók, községi jegyzők jegyzékét, továbbá egyleteket, társulati, vállalatokat, *kereskedők s iparosok* név- s lakjegyzékét. Ára 75 kr. *Kapható Ferenczi B., Löwy József fia könyvkereskedésében.*

304 sz.
kv. 895.**Árverési hirdetmény.**

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a miskolci kir. járásbíróóság 1895. évi 4619. számú végzése következtében Dr. Németh Imre ügyvéd által képviselt **Rosenberg Gyula** miskolci lakos javára, **Weisz Izrael** miskolci kereskedő ellen 402 frt 61 kr. s jár. erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 575 frt 50 kr-ra becsült különféle férfiszabó-áruccikkék és különféle házi butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a miskolci kir. járásbíróóság 4791/1895. számú végzése folytán 402 frt 61 kr. tőkekövetelés, ennek 1895. évi április hó 2-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 39 frt 63 kr-ban bíróilag már megállapított s jelen árverési költségek erejéig Miskolcon, alperes lakásán és üzletében, Széchenyi-utca 21. sz. a leendő eszközlésére **1895. évi május hó 16-ik napjának délutáni 2 és fél órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Miskolcon. 1895. május 5.

Csesznok,
kir. bír. végrehajtó.2656. sz.
tkv. 1895.**Árverési hirdetményi kivonat.**

A miskolci kir. trvszék, mint tlkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Singer Ábrahám** végrehajthatónak **Csepányi Istók Imre és társai** végrehajtást szenvedő elleni ügyében, a miskolci kir. trvszék területén lévő I. a csepányi 59. sz. tlkönyvben a. f. 1. rdsz. 104. hrsz. alatt foglat Csepányi Bárdos József nevére jegyzett beltelki kertre 100 frt. II. a csepányi 189. sz. tlkvben a. f. 3. rdsz. 585. hrsz. a. foglat teknőhát-dülőben levő egész szántóra, a végrehajtási törvény 156. §-a alkalmazásával 155 frt. III. a csepányi 189. sz. tlkvben a. f. 4. rdsz. 623. hrsz. alatt foglat aranyos-dülőben levő egész szántóra, a végrehajtási törvény 156. §-a alkalmazásával 55 frt kikiáltási árban B. Csepányi Mátyás kérelme folytán az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1895. május hó 29-ik napjának délelőtt 9 órakor** Csepány község házánál megtartandó árverésen a kikiáltási áron alul is eladtnak fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Miskolcon, 1895. március 11.

A kir. trvszék, mint tlkvi hatóság.

Sebe Alajos,
kir. trvszéki bíró.91. sz.
kv. 895.**Árverési hirdetmény.**

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a miskolci kir. járásbíróóság 1894. évi 12305. sz. végzése következtében Dr. Vadnay József ügyvéd által képviselt **Neuschloss Károly és fia** czég javára **Ursits Lipót és fia** czég miskolci lakos ellen 2248 frt 74 kr. s jár. erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 500 frt-ra becsült a Korona-szálloda, illetve a Minorita kolostor udvarán felhalmozott építkezési állványok és deszkákból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a miskolci kir. bíróság 52/1895. sz. végzése folytán 2248 frt 74 kr. tőkekövetelés, ennek törvényes járuléka már megállapított s jelen árverési költségek erejéig Miskolcon. Minorita zárda udvarán leendő eszközlésére **1895. május hó 15-ik napjának d. u. 3 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Miskolcon, 1895. április 24.

Csesznok,
kir. bír. végrehajtó.**HÁZ-ELADÁS.**

A miskolci fürdő-részvénytársulat tulajdonához tartozó s a Városház-tér 1. sz. alatt levő **telek** egészben vagy két részletben külön-külön való eladása elhatározott, e czélból **folyó hó 28-án délelőtt 10 órakor** a polgármesteri hivatalban

zárt ajánlati versenytárgyalás fogtartatni.

A venni szándékozók értesítettnek, miszerint az eladás feltételeit, a telek elosztási tervzetét, a polgármesteri hivatalban megtekinthetik.

Miskolcz, 1895. május 6.

A miskolci fürdő-részvénytársulat igazgatósága.

Vanszerencsém a n. é. hölgy közönség b. tudomására hozni, hogy **műhelyemben** a legutolsó divat szerűt s a legelegánsabban kiállított

ruhák

olesó árban készülnek.

Eddigi b. pártfogásukat megköszönve

maradok kiváló tisztelettel.

Schäffer Mór

női szabó Széchenyi-utca 86. sz.

Üzlethelyiség változtatás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy

paplan- és matracz-üzlethelyiségemet

május 1-től Széchenyi-utca 99. sz. alá (**Braunfeld és Rosenberg** urak üzlete között) helyeztem át.

A nagyérdemű közönség eddigi becses pártfogását megköszönve, kérem azt részemre továbbra is fentartani.

Tisztelettel

Roth Jakob,

paplan- és matracz-készítő.

Szepessy Kálmánboldvai földbirtokos úr **rózsateleperől** való mindenfajta

oltott-rózsákról szóló árjegyzék

Stögermayer Antalhentes-üzletében **Nagy-Hunyad-utca 53. szám alatt kapható, ugyanott árjegyzék szerint meg is rendelhetők.**

A tiszavidéki pályaudvaron két nagy fűtőház lebontásból kikerült s használható

építési anyagok, u. m. téglá, fedélcserep, kő, fa és deszkaneműek

a fent jelzett helyen, vagy kívánatra a gömöri pályaudvarra szállítva, jutányos áron

eladatnak.

Bővebb értesítést adanak **Varajthy és Bogdán** építőmesterek **Vay-ut 12 sz.** (a gázgárral szemben.)

Borcsarnok megnyitás.

Van szerencsém a n. érdemű közönséget tisztelettel értesíteni, hogy **Kossuth-utca 4. szám alatt saját házamban levő**

Borcsarnokomat**vasárnap megnyitottam.**

Borcsarnokomban **hideg és meleg ételek szolid kiszolgálást és jutányos árak mellett szolgáltatnak ki**, valamint **abonomák házi kosztra** szintén elfogadtatnak.

Kiváló tisztelettel

Árvay Dániel.